

עפ"ת 12840/06/15 - רוג'ה חמאם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 12840-06-15 חמאם נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אמיר טובי
המערער	רוג'ה חמאם
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. מדובר בערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופטת כ' פאר-גינת) שניתן ביום 6.5.2015 בתת"ע 1727-08-13. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש בלבד.

2. להלן תמצית העובדות הדרושות:

2.1 המערער הורשע על פי הודייתו עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. על פי המתואר בכתב האישום, נהג המערער ביום 1.3.2013 בשעה 23:50 כשהוא תחת השפעת משקאות משכרים.

2.2 במסגרת הסדר טיעון שהוגש לבית משפט קמא, תוקן כתב האישום כך שהעבירה של נהיגה בשכרות, שיוחסה למערער תחילה, הומרה בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. בנוסף הוסכם כי על המערער יוטלו מאסר מותנה, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט. התביעה בקשה להטיל על המערער מאסר שירות בעבודות שירות ואילו ההגנה בקשה להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור.

2.3 בטרם גזירת דינו, הופנה המערער לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו. מהתסקיר עולה כי מדובר בצעיר בן 29 שעבר תאונת דרכים בשנת 2006, בעקבותיה נותר עם מגבלות ונכות בשיעור 60%. עוד נאמר כי אביו נפטר לפני שלוש שנים, אמו מתקיימת מקצבת שאירים והוא מהווה מפרנס עיקרי בבית. בהתייחס לעבירה נשוא הדיון, הודה המערער בביצועה ושלל דפוסים התמכרותיים. יחד עם זאת, התרשם שירות המבחן כי המערער עושה שימוש לרעה באלכוהול, כאשר החזרתיות של ביצוע עבירות נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים מבטאת רמה נמוכה של מודעות לגבי הסיכונים הכרוכים בעבירה מסוג זה. עוד הוסיף שירות המבחן כי על מנת להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות

עמוד 1

בעתיד, יש לשלב המערער בקבוצה טיפולית. בסופו של דבר, המליץ שירות המבחן על העמדת המערער בצו מבחן לתקופה של 18 חודשים. עוד נאמר כי הטלת עונש שירות בעבודות תפגע בתפקודו התקין של המערער וביכולתו להתפרנס ועל כן הומלץ להטיל עליו ענישה בדמות צו של"צ.

2.4 בהתייחס לעברו התעבורתי של המערער, ציין בית משפט קמא כי מדובר במי שנוהג משנת 2003 ולחובתו 14 הרשעות קודמות, הכוללות שתי עבירות של נהירה בשכרות. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל הנע בין חודשיים לששה חודשים ואילו תקופת הפסילה נעה בין 3 - 10 שנים.

2.5 בשים לב לעברו של המערער, לחומרת העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת הטיל עליו בית המשפט את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים שירות בעבודות שירות.
- ב. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים.
- ג. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה בפועל לתקופה של חמש שנים.
- ד. פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה על תנאי למשך 7 חודשים לתקופה של שלוש שנים.
- ה. קנס בסך 1,500 ₪.

3. כפי שצוין, הערעור הוגש כנגד חומרת העונש בלבד. לטענת המערער, שגה בית משפט קמא משלא נתן את המשקל הראוי לנסיבותיו האישיות ולאמור בתסקיר שירות המבחן שכן ראוי היה לאמץ את המלצות שירות המבחן. עוד נטען כי שגה בית משפט קמא משקבע כי מתחם העונש ההולם כולל פסילה בפועל לתקופה הנעה בין 3 ל-10 שנים פסילה, כאשר קיימת חובת פסילה מכח הדין לתקופה של 3 חודשים בלבד.

4. המשיבה ביקשה לדחות את הערעור והגישה את גליון הרישום התעבורתי והפלילי של המערער ממנו עולה כי לחובתו, בין היתר, שתי הרשעות בעבירה של נהיגה בשכרות. העונשים שהוטלו על המערער בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע אותה עבירה פעם נוספת. נטען כי בית משפט קמא ראה בחומרה את העובדה שמדובר בהרשעה שלישית בגין אותה עבירה. מכאן הקביעה כי העונש ההולם הינו בדמות של מאסר בפועל. המשיבה ציינה כי בית משפט קמא נתן דעתו לנסיבות האישיות של המערער אך סבר כי יש מקום להעדיף במקרה זה את האינטרס הציבורי נוכח התרשמות שירות המבחן כי המערער לא שינה אורחות חייו וכי הוא לא מודע לסיכונים הטמונים בעבירה. באשר לתקופת הפסילה, הפנתה המשיבה לסעיף 40א(א) לפקודת התעבורה שקובע פסילה מינימום של 10 שנים כאשר מדובר בהרשעה שלישית של נהיגה בשכרות. נכון הוא שהעבירה כאן הומרה במסגרת הסדר טיעון לנהיגה תחת

השפעת אלכוהול אך ניתן לראות התייחסותו של המחוקק לנהגים החוטאים בפעם השלישית בעבירה של נהיגה בשכרות. בנסיבות, סבורה המשיבה כי העונש שנגזר על ידי בית משפט קמא הולם ואין מקום להתערב בו.

5. במסגרת טיעוניו לעונש, טען הסנגור בפני כי עבודות השירות שהוטלו על המערער תפגענה בפרנסתו, שכן כרגע הוא צפוי להתחיל לעבוד בעבודה סדירה במסגרת עיריית חיפה. מדובר במי שנפגע בתאונת דרכים ונכותו עומדת על שיעור 60%, כאשר הוא המפרנס היחידי של אמו. לעומת זאת, ביצוע של"צ לא ימנע מהמערער להשתלב בעבודתו החדשה.

בעקבות דברים אלו התבקש המערער להמציא, תוך 5 ימים, מסמכים לגבי מקום העסקתו החדש.

6. ביום 5.7.15 הגיש ב"כ המערער הודעה לבית המשפט לפיה משפנה שולחו למעסיקו על מנת להמציא מסמכים לגבי מקום עבודתו החדש, התחוויר כי המעסיק חולה ואינו בעבודה ולכן התבקש בית המשפט ליתן ארכה להמצאת המסמכים. לנוכח בקשה זו, הארכתי את המועד להמצאת המסמכים עד ליום 14.7.15.

7. ביום 14.7.15 הודיע הסנגור כי לא עלה בידו להמציא חוזה חתום שכן עיריית חיפה טרם חתמה על חוזה ההעסקה של המערער. יחד עם זאת, הוגש מסמך הצטרפות לקרן פנסיה שעליו חתומה עיריית חיפה כמעסיקתו של המערער.

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל בחלקו המתייחס למשך תקופת הפסילה בלבד.

בצדק ציין בית משפט קמא כי העבירה בה הורשע המערער הינה חמורה וטומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של הנוסעים ברכב והולכי הרגל באחד. לצד חומרת העבירה עומדות לחובת המערער הרשעותיו הקודמות בעבירות של נהיגה בשכרות. הרשעתו האחרונה בגין עבירה זו הינה מיום 20.5.13, קרי לפני זמן לא רב. לפני כן, הורשע המערער בעבירה דומה ביום 27.10.09. מדובר בבחור צעיר המחזיק בידו רישיון נהיגה מאז שנת 2003 וכבר הספיק לצבור לחובתו שתי הרשעות בגין נהיגה בשכרות, לצד הרשעות בעבירות תעבורה אחרות, וסך הכל 14 הרשעות. מדובר בעבר שאינו מקל כלל ועיקר.

לא נעלמו מעיני בית משפט קמא נסיבותיו האישיות של המערער אך יחד עם זאת הוא ביכר להעדיף את האינטרס הציבורי והטיל על המערער מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות. לדעתי, התוצאה אליה הגיע בית משפט קמא בהטילו העונש האמור הינה נכונה ומאוזנת. בית משפט הביא בחשבון את מצבו הבריאותי של המערער ואת ההשלכות של הטלת מאסר על מקור פרנסתו ולכן ראה להטיל מאסר

שירות בעבודות שירות לתקופה מדודה. האמור בתסקיר שירות המבחן מיום 9.3.15 לפיו הרושם הוא שמדובר במערער העושה שימוש לרעה באלכוהול כאשר החזרתיות בביצוע עבירות של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים מביעה רמה נמוכה של מודעות לגבי הסיכונים הכרוכים בעבירה מסוג זה, מחזק את התוצאה אליה הגיע בית משפט קמא.

9. המסמכים שהוצגו על ידי המערער לגבי מקום עבודתו החדש מלמדים כי הלה טרם החל לעבוד בפועל וכי לכל היותר הוא מצוי בתהליך של קליטה וקבלה. אין כל וודאות כי נוכח נסיבותיו, לא תיאות מעסיקתו החדשה לדחות את תחילת עבודתו בארבעה חודשים.

10. אשר על כן לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא בכל הנוגע לרכיב המאסר שירות בעבודות שירות.

11. אשר לתקופת הפסילה בפועל, סבורני כי בית משפט קמא החמיר יתר על המידה עם המערער בקבעו פסילה בפועל למשך 5 שנים. פסילת המינימום הקבועה לצידה של העבירה בה הורשע המערער הינה של 3 חודשים. נכון הוא, שמדובר בפסילת מינימום ובענייננו, כאשר לחובתו של המערער שתי הרשעות קודמות בגין נהיגה בשכרות, ראוי שהפסילה תעמוד על תקופה העולה באופן משמעותי על תקופת המינימום. יחד עם זאת, תקופת הפסילה שנקבעה על ידי בית משפט קמא מחמירה. באיזון הכולל בין נסיבות העבירה וחומרתה, נסיבותיו האישיות של המערער ויתר רכיבי הענישה שהוטלו, ראוי להעמיד את הפסילה בפועל על תקופה של שנתיים.

12. סיכומי של דבר, אני מקבל את הערעור במובן זה שמורה על קיצור תקופת הפסילה בפועל שהוטלה על המערער ומעמיד אותה על 24 חודשים. יתר רכיבי העונש שנקבעו על ידי בית משפט קמא יוותרו בעינם והערעור לגביהם נדחה בזאת.

ניתן היום, ה' אב תשע"ה, 21 יולי 2015, בהעדר הצדדים.